

doğanın içindeki her şeyi, duyguları, düşünceleri, sesleri, canlıları, olan ve olacak tüm olayları kapsamaktadır. Üçüncü olarak da ki en ilginç, bu sosyal hayattaki işleyiş, düzenleyici, sosyal hayatta kullandığımız her şeyi gün güne çıktıkları bireridir. Bir kişi almakta ve ilk kez elbise giymekte, ilk kez yazı yazmakta ve sanat yapmaktadır. Kısaca tüm hayatımızda boyunca kullandığımız günlük hayatın ihtiyaçları, kişisel zevklerimiz için sanatı ve bilimi kullanmaktadır. Bunlarla ilgili ve bunların durumunu sağlayan bilgisi ilk kez ortaya koymaktadır. Ve en ilginç tüm mitoloji ve tarihte bu kriter etek özelliklere sahip kişiler olarak ortaya çıkmıştır. Bu kişi olarak Hz. İsa, Yunan mitolojisinde Apollo, ve Mısır mitolojisinde Anubis'tir.

Bu kriter bizim algıladığımız şekilde bilgiyi ortaya koymuştur. Verdiğimiz örneklerden de her şeyi edeceğimiz olarak bilgi düzenlenmiş bir insanın ürünü olarak her şeydir. Dünyada ve daha önceki örneklerde her şeyin bilgisi vardır. Bir kavram olarak bilgisi acılayacak ve içine girerek olarak bilgi. Bizim için sonucu hakkında konu ile alakalı güncel ve işlevselliğinin önemini. Bu konu ve konuların işleyişini açıklayan üründür. Günümüzde güncel olarak, bilimsel, tıbbi ve gündelik olarak uygulanmakta ve sonuçlandırılmaktadır.

Özetten, bir amaç için kullanılan ve sonuçlarına atılan bilgi birikiminde, artmakta ve çağlar boyunca kullanılmaktadır. Kendi zamanlarına kadar birikmiş bilgisi ilk kez sistematikleştirilen ve bilim dediğimiz bilgiyi ortaya koyan Yunanlılar bilgisi ilk nederi -arke- bulmak için kullanmışlardır. Yapılan görevi bilimsel araştırma ve teorik bir dekadatı işleyiş bir modelene getirmeyi ve bu işleyiş nederlerini, bulmaya çalışmışlardır. Burada bilginin amaçından bahsedilmemiştir. Yunanlılar bilgisi -Yunanlılardan kast ettiğimiz, Sokrates, Platon, Aristo, Heraklitos gibi filozoflar -arke- üzerine düşünerek, bulundukları toplumun işleyişine dönük bu işleyiş düzenlemek için kullanmışlardır. Bilgi bir araç olarak kullanılmaya ve bir düşünce ulaşmak hedeflenmiştir. Ayrıca bilme eylemi kutsallaştırılarak bir amaç haline getirilmiştir. Burada bilginin bir amaç olarak görülmüşü söz konusu değildir. Çünkü kutsal bir eylem olan bilme, bilginin şekillenmesini de kutsallaştırmıştır. Bilim insanları, önemli kriter olarak görülmüş, ve bilen kriterin eylemleri önemli kabul edilerek bu eylemler takip edilmiştir. Filozof aynı zamanda bilgisi tamamen bir araç olarak gören sofistlerle karşılaşmışlardır. Ancak bilginin getirmiş, kutsallaştırılarak, bilginin poa koruluğunda getirmiş ve bilimsel işleyişte bilgisi bir koruyucu görevi

fordu bir yer edinmişlerdir.

Kimileri için bir amaç kimileri içinse bir amaç niteliğindeki bilgi, toplumların ve kabilelerin zihinlerindeki yansımasıyla her ne kadar farklılıklara odaklansa da toplumların buldukları konularda daha fazla konulara ileriye gitmeleri için vazgeçilmezdir. Hayvanlar için söz konusu olmayacak olan gelişme insanlara her bir başka özellikli, gelişmeyi kavramı olarak inceleyecek olursak; insanların içinde buldukları şartları uygun olmayan ve vazgeçilmesi gerek bir durumda, şartları uygun olan ve daha cazip görünen bir başka duruma hareket etmektedirler. Anlamı ve zihinlerimizde yer eden kavramı gereği her ne kadar düşünce bir kavramın gibi görüne de getirilebilir ve götürülebilir. Yıllardan beri tartışılmakta, neye sebep olduğu ve olacağı sorgulanmaktadır. İnsanlar için ilerleme vesilesi mi yoksa gerileme nedeni olan bir yanılgı mı tartışılabilir durumda.

Bunun en temelinde yatan sebep kabilelerin ve kabilelerin oluşturduğu toplumların farklılık taşıdığıdır. Bu farklılık kültürlerin getirilmesi ve bu kültürlerin ortak değerleri gereği birileri için bir gelişme değeri için olumsuzluklara sebep olabilir. Tartışılabilir olsa da günümüzde bulunduğu konumla sahip olduğu maddi ve manevi değeri bakımından insanlığın zirvesi olan Avrupa, bilginin en çok bulunduğu, en değerli olduğu ve ekonomisi, sosyal, askeri anlamda en ileri giden süreçte bilginin bir ilerleme vesilesi olarak görülmeye sebep olabilir. Buldukları konum, hiç tartışılmayacak şekilde olan bir bilgi birikiminin ve bu bilgi birikiminin en güzel şekilde değerlendirilmesiyle ortaya çıkacak bir kültürün akabileceğinin en somut örneğidir. Fakat bunu öğrenmekteyiz ki bu ilerleme yalnızca Avrupa için bir ilerlemedir. Çünkü sahip oldukları değerler süren bir toplumun sonucudur ve onların ürettikleri bilginin bir yansımasıdır. Ayrıca yazamı kaynakları ve sahip oldukları kültür diğer kültürler için bir ilerleme taşıdığıdır. Tabii ki bunun sebebi kültürel değerlerin farklılığı, yazamı kaynaklarının birbirinden bağımsız ilerlemesi olarak görülebilir ama sonuç olarak etkinlik ifade etmemektedir. Hayatta onların gözünden bakma ve sahip oldukları hayat tecrübeleri benim için başlangıç değildir değerlerdir.

Elbette buradan çıkartabileceğimiz sonucu bilginin bir evrensellik taşıdığı değil, süreci taşıdığıdır. Avrupa örneğinde gördüğümüze gibi Avrupa bir insanın hayatında ilkel olarak görülen gelişmeler - bunlar insanlar arası ilişkiler ve insanların hayatlarını idame ettirme şekilleri - benim için evrensellik taşıdığı, kültürel değerlerimizi taşıdığı beni memnun etmediği sürece ilkel değildir. İnsanlık için bir ilkel olarak görülür. Burada bilginin evrenselliği, bütün toplumların ortak paydasında gelişmesi sonucu oluşabilir. Kitaplar ortak paydalarla, Ortaya kaydedilerinin her birine hitap eden öğelerle uygarlığı sürdürmektedir. Bu uygarlıklar kendi içlerinde bilginin getirdiği bir ilkel olarak görülmektedir. Tüm kültürlerde ortak olarak bulunduğu söylenilen bilginin ilk kez izlenimler bunun bir örneğidir. Apollo, Hz. İsa ve Anubis - bunların sayısını sayabiliriz - getirdikleri evrensel değerlerdir. Gümme, çivi yazma, sanat evrenseldir. Onların ortaya koyduğu - kaydedilmiş inanışları - ve aşırları bir birliktir olarak ulaştıkları her şey evrenseldir.

Evrenselliğe yaptığımız vurgudan sonra asıl olarak bilginin birikimini amaç olarak mı yaparsak arada olarak görülmeye gerektirdiği içinde durmamız gerekir. Buradaki asıl sorumuz şu, bilgi odaklı gelişme mi? Gelişime odaklı bilgi mi? Çok uzak değil bundan yalnızca belli bir zaman önce öncesi aşırıda, bilgi birikimi en derince yüzecek bir toplumun dünyayı nasıl bir çökme doğru götürdüğünü görmekteyiz. 1930'lu yıllarda başlayarak 1940'li yılların ortalarında denilen bir dünya savaşının sürdüğü sıralarda büyük bilim adamlarının insanlara ne tür zararlar verebileceğini ve verdiğini gördük. Bilgi silah yapımı, insanların deneye yapılması ve Aryan ırk denilen ve o zamanlarda dünyanın karni ağrısı denilen bir hastalıklı fikrin oyuncu olarak kullanılması. Evet belki de 20 yıllarda yapılmış her şey iyi bir gelişme olarak görülebilir. Ülkeler arası azaltı bir rekabete sebep olan ve yıllar süresince olan savaşlar savaş dönemindeki savaşın ve caddelerin günümüzde gördüğümüz hayatımızı idame ettirmemizi kolaylaştıran pek çok araç üretilmesine sebep oldu. fakat yazarınlara kaçırdığımız ilkel olarak görülmektedir.

Günümüzde etkileri süren ve her geçen yıl etkisi daha da artan küresel ısınma, denizlerin yükselmesi, ozon tabakasında delikler, hayvanların neslinin tükenmesi, dünyanın her geçen yıl daha da öldüğü gerçeği, bilgi birikiminin son derece yetersiz olduğu zamanlarda insanlar için bir ilerlemenin olmadığını bir göstergesidir. Belki de. Özgürlük arttırılabılır, Beceleri daha geliştirebiliriz, ve kendimize ait yeni gereksinimler kurabiliriz. fakat hala bir adz serüvenimiz varken, acı, sefalet, adaletsizlikler, insanların başka insanların çıkarları sebebiyle ölmesi gibi nedenler bir ilerlemeden bahsedemeyeceğimizin kanıtıdır.

Bilginin bir araç olarak kullanılması onu anlatmada ve sonuçları hepimizin başını ağrıtmaktadır. Amaç olarak görülen bir bilgi sonuçları itibarıyla dünkü bir ilerleme sebebiyet verebilir. Bilginin kültürel olması, bilginin kültürel olması ve aktarılmasının kültürel olduğundan bahsedebiliriz için orijinal paydalarla buluşarak bu bilgi birikimini ilerlemeye dönüştürmesi mümkündür.